

Ny fana för MHS Karlberg nu spikad på Armémuseum 2020-02-07

Den nya fanan 2020

Beskrivning av fanan

På blå duk i mitten en stolpvis ställd vit värja av Gustaf II Adolfs-typ lagd över en öppen gul lagerkrans samt i nedre hörnen årtalet 1792 uppdelat med två gula siffror i vardera hörnet.

Heraldiskt vapen för MHS K

Blasonering:

”I blått fält en öppen lagerkrans av guld överlagd med en stolpvis ställt värja av silver. Skölden krönt med en kunglig krona.”

Militärhögskolan Karlberg (MHS K)

Militärhögskolan Karlberg (MHS K) är världens äldsta militärakademi med obruten utbildning på samma plats i mer än 200 år. Den är i dag en levande akademisk miljö genom samarbetet med Förvarshögskolan som ansvarar för utbildning inom ämnena krigsvetenskap (stridsteknik, taktik och strategi), militärteknik, ledarskap, fysiskt stridsvärde och engelska på det treåriga officersprogrammet. De akademiska studierna kompletteras med att i kadettbataljonens regi utveckla soldatkompetens och fysisk prestationsförmåga samt genomgå ett omfattande individutvecklingsprogram. När kadetterna examineras har de en akademisk yrkesexamen om 180 högskolepoäng och kan anställas som officerare med fänriks grad i Försvarmakten.

Managementenheten (ManE) leder och samordnar Försvarmaktens samlade behov av management/förvaltningsutbildningar. Verksamheten syftar till att ge Försvarmaktens chefer och specialister på alla nivåer rätt kompetens inom managementområdet, detta så att myndighetens verksamhet genomförs i enlighet med förvaltningsmässiga krav. Enheten är också Försvarmaktens kompetenscentrum inom managementområdet samt myndighetens främste företrädare för managementämnet.

Försvarmaktens idrotts- och friskvårdsenhet (FMIF) finns också på Karlberg. Här utvecklas fysisk träning, fysisk prestationsförmåga och fysiska krav samt att enheten har ämnesansvaret genom det militära utbildningssystemet för fysiskt stridsvärde. Härifrån leds även den internationella representationen gällande de militära idrottssektionerna och utformningen av ett stimulerande motions- och tävlingsutbud för alla anställda inom Försvarmakten.

Lokalplaneringsenhet mitts (LpIE M) uppgift är att stödja Försvarmaktens organisationsenheter samt FMV i Stockholm, Kungsängen, Uppsala, Enköping, Gotland och Berga/Muskö med garnisonsplanering, anskaffning, avveckling samt vidmakthållande av mark och lokaler. Enheten hanterar även objekt över ytan främst för Hemvärnets och FMLOG:s behov. Enheten ska också kunna ge stöd till övriga LpIE samt även stödja RPE Infra med planering, utveckling och beställningar samt MHS K med vissa utbildningsresurser. Rätt infrastruktur skapar ökad operativ effekt.

Försvarmaktens Veterancentrum (VetC) är myndighetens kompetenscentrum för veteran- och anhörigverksamhet. Genom Veterancentrum utvecklas Försvarmaktens veteranstrategi och implementeras Sveriges veteranpolitik. Enheten säkerställer genom styrning information, vägledning och kompletterande stöd till Försvarmaktens utlandsveteraner och deras anhöriga före, under och efter insats. Veterancentrum ser till att Försvarmaktens utlandsveteraner blir uppföljda i fem år efter avslutad insats och vid behov under längre tid. Här sammanhålls veteran- och anhörigarbetet vid förband, skolor och centra, och sluts överenskommelser med ideella samarbetsorganisationer inom området. Veterancentrum verkar för att utlandsveteranerna ska få erkänsla för sina insatser samt att insatsen ska vara meriterande i samhället. Veterancentrum initierar även forskning och studier för att öka kunskapen inom området.

Utöver detta lämnar Karlberg stöd till regering, riksdagen, överbefälhavaren och försvarmaktsledningen samt till den statsceremoniella verksamheten.

Militärhögskolan Halmstad (MHS H) utbildar specialist- och reservofficerare

Militärhögskolan i Halmstad är den andra militärhögskolan. Den bildades den 1 januari 1999, och var i praktiken en sammanslagning av Flygvapnets officershögskola (FOHS) och Flygvapnets krigshögskola (FKHS), vilka upphörde den 31 december 1998. Skolan är en del av Försvarmakten i Halmstad, och utgör tillsammans med Militärhögskolan Karlberg (MHS K) Försvarmaktens militärhögskolor.

Militärhögskolans utbildningsuppdrag ändras i takt med att Försvarmakten förändrar sin personalförsörjning. Förutom grundläggande specialistofficersutbildning (SOU) genomförs sedan 2015 även högre specialistofficersutbildning för blivande förvaltare (HSOU). Under sommaren genomförs anpassad reservofficersutbildning (AROU) för framförallt tidvis eller kontinuerligt tjänstgörande soldater (gruppbefäl) som vill tjänstgöra som reservofficerare (tidvis tjänstgörande specialistofficerare) i den nya krigsorganisationen. Under 2017 startas även en längre reservofficersutbildning (ROU) mot tjänstgöring som reservofficer (tidvis tjänstgörande officer).

Militärhögskolan Östersund (MHS Ö) avvecklades 2005

Militärhögskolan Östersund var tidigare en av tre militärhögskolor med uppgift att utbilda blivande officerare till Försvarsmakten. Militärhögskolan Östersund (MHS Ö) bildades den 1 januari 1999 som en av tre militärhögskolor. Militärhögskolan Östersund bildades genom att managementutbildningen vid Försvarshögskolan överfördes till egen organisationsenhet, vilken bildade Militärhögskolan Östersund (MHS Ö). Managementutbildningen hade fram till den 30 juni 1994 bedrivits i Östersund i Försvarets förvaltningshögskola (FörvHS) regi.

Inför försvarsbeslutet 2004 föreslog regeringen att Militärhögskolan Östersund skulle upplösas och avvecklas. Militärhögskolan Östersund avvecklades den 31 december 2004. 2005 överlämnade Militärhögskolan Östersund ansvaret för managementutbildningen till Militärhögskolan Karlberg (MHS K) under en ceremoni vid Kyrkplan på Karlbergs slott. MHS Ö överlämnade även sin fana med traditioner till Militärhögskolan Karlberg (MHS K).

Tillsammans med Militärhögskolan Karlberg (MHS K) och Militärhögskolan Halmstad (MHS H) hade de tre skolorna likartade uppgifter. Militärhögskolan i Östersund utbildade yrkes- och reservofficerare samt övergångsutbildning mot graden löjtnant. Skolan hade även särskilt ansvar för utveckling av ämnena Teknik och Management. I samband med att skolan avvecklades, överfördes skolans utbildning till de två kvarvarande skolorna.

Traditioner och rötter

Det "undervisningsverk" som Erik Dahlberg och Carl Magnus Stuart på 1680-talet inrättade vid Fortifikationen brukar räknas som Sveriges äldsta formella institution för utbildning av artilleriofficerare och ingenjörer. År 1739 inrättades en särskild artilleriskola vid Artillerigården i Stockholm, vilken 1747 fick en motsvarighet i Finland. År 1756 inrättades Kadettskolan i Karlskrona som utbildade officerare både till armén och till flottan. Den ägde bestånd till 1792. År 1782 startade chefen för Södermanlands regemente, Gustaf Adolf von Siegroth, på eget initiativ och med kunglig välsignelse en egen militärakademi vid förbandet. Verksamheten pågick fram till krigsutbrottet 1788, då den upphörde för att inte tas upp igen trots att akademien formellt existerade ända till 1805. Även i Finland inrättades en Krigsskola i Haapaniemi 1779, vilken bedrev officersutbildning ända fram till krigsutbrottet 1808.

På Karlbergs slott organiserades 1792 Kungliga Krigsakademin i Stockholm för officersutbildning av kadetter från armén och flottan. Det innebar att Flottans kadettskola i Karlskrona upphörde. År 1867 infördes en särskild sjökadettutbildning, som året därpå flyttades från Karlberg och blev Kungliga Sjökrigsskolan samtidigt som Krigsskolan på Karlberg benämndes Kungliga Krigsskolan (1975 ändrat till Krigsskolan/ KS) för att från 1999 ha nuvarande namn Militärhögskolan Karlberg.

Sjökrigsskolan hade verksamhet på Skeppsholmen, Näsby park och från 1987 i Berga som Marinens Krigshögskola (MKHS).

1999-01-01 blev det, samtidigt med militärhögskolorna i Halmstad och Östersund, en försvarsmaktsgemensam högskola. Utbildningen av marinens officerare återgick samtidigt men flygvapnets officerare kom dock till Karlberg först 2003.

Traditionsarvet är i första hand:

Arméns krigshögskola (AKHS), Marinens krigshögskola (MKHS), Marinens officershögskola (MOHS), och Arméns idrottscentrum (AIC).

Traditionsarvet är i andra hand:

Krigsskolan (KS), Arméns kompaniofficersskola (AKS), Sjökrigsskolan (KSS) och Militärhögskolan Östersund (MHS Ö).

Skolan stödjer Föreningen Finlandsfrivilliga i arbetet med att bevara minnet av Svenska Frivilligkåren under vinter- och fortsättningskriget.

Urval av tidigare fanor (inklusive Militärhögskolorna i Halmstad och Östersund)

Fanan är ritad av Ingrid Lamby och tillverkad på blå duk i maskinbroderi i intarsia av firman Libraria. Den överlämnades 1992-05-23 av H.M. Konung Carl XVI Gustaf till dåvarande Krigsskolan Karlberg (KS) i Solna på skolans 200-årsjubileum.

Fanan är ritad av Ingrid Lamby och tillverkad på röd duk i maskinbroderi i intarsia av firman Libraria. Fanan överlämnades 1999-12-13 av generalinspektören för flygvapnet, generallöjtnant Jan Jonsson i Hangar 81 i Halmstad

Fanan är ritad av Ingrid Lamby och tillverkad på grön duk i applikationsteknik av Engelbrektssons Flaggfabrik. Fanan överlämnades 2000-01-22 av generallöjtnant Bengt Arne Johansson i Storlien.

1817 fick Krigsskolan sina första fanor. De var två till antalet. Den ena bar kungen, Karl XIII:s vapensköld och den andra kronprinsen Karl Johans. De överlämnades i Rikssalen den 6 mars 1817. Det främsta skälet till detta var antagligen att man behövde använda dem vid övningar, därav antalet. Men det fanns också internationella förebilder som Sandhurst som fick sina 1813. Karlbergs första fanor finns inte bevarade.

Nästa fana som utdelades var gul och blå korsform. Den överlämnades den 22 juni 1842. Av den finns endast spetsen kvar med Karl XIV Johans monogram.

Det dröjde sedan till ingången av 1900-talet innan Karlberg fick en ny fana. Den gamla hade troligen försvunnit i en brand. Fanan ritades av Ivar von Feilitzen som var adjutant därstädes

och tillverkades i textilateljén Licism som numera slagits ihop med Handarbetets Vänner där fanor görs idag.

Se nedan fanorna från 1842, 1920 och 1952 (observera "Gillas" av kung Gustaf VI Adolf 1952):

1842 års fana

1920 års fana

1952 års fana

Den nya fanan 2020

Den nya fanan är utförd av Handarbetets Vänner Ateljé i Stockholm, som är underleverantör till Armémuseum.

Konstbrodöserna som har broderat är Ea Montelius, Jennie Jakobsson, Anna Eriksson och Katarina Öberg. Förarbetet gjordes av Ea Montelius och Anna Eriksson.

Modellritningen har gjorts av Henrik Dahlström, heraldisk konstnär och grafisk designer hos statsheraldikern vid Riksarkivet. Riksheraldikerämbetet inordnades 1953 som dess heraldiska sektion, där frågor om vapenutformning, flaggor och emblem m.m. hanteras. Statsheraldikern ingår även i Försvarets traditionsnämnd.

Teknik och utförande

Bottentyget är av sidenkypert och broderitråden är av silke. Mönstret har träcklats upp för hand som underlag för broderiet.

Fanan består av ett enda tyglager. Det blå, gula och vita sidenet är sammanfogat med intarsiateknik. Plattsömmar döljer sammanfogningarna och gör fanans åt- och framsida liksidiga.

Siffrorna och bären är helt sydda i schattersöm och består enbart av stygn.

Fanan är handfållad och har förstärkningar i över- och nederkant mot stängen och är märkt med symbolen för HV ateljé, brodösernas initialer samt årtal.

Arbetstiden är cirka 1830 timmar och arbetet utfördes mellan februari 2019 och januari 2020.

Principer för fanans utformning

Fanans utformning grundas på det heraldiska vapnet. Den är, som framgår av bilderna på föregående sida, ingen *exakt* kopia av det heraldiska vapnet utan en *konstnärlig tolkning*, som successivt växer fram i samverkan och dialog mellan Försvarmaktens högkvarter, förbandet, Försvarets traditionsnämnd och konstnären.

När en ny fana behöver tillverkas för att ersätta den gamla, exempelvis p.g.a. förslitning, så är alltid strävan att den nya inte ska vara en kopia av den föregående utan konstnärligt uttrycka en ny tolkning, som även kan spegla den aktuella tidsandan. Detta framgår tydligt av bilderna på de tidigare fanorna.

För att inte utsätta de dyrbara handbroderade fälttecknen för onödig förslitning levereras numera dessutom alltid ett tryckt ersättningsfälttecken även kallade allvädersfälttecken. De framställs i enklare utförande och brukas vid dåligt väder (regn och stark blåst).

Bruket att föra fälttecken är av gammalt datum

Fälttecknens uppgift var att visa var ett visst förband befann sig under strid. Vid infanteriets enhet, fänikan, fördes fälttecken med samma benämning, medan fälttecknet för kavalleriets enheter benämndes fana. Under 1600-talet förminskades dukarna och fick i allt väsentligt det utseende de har idag. De kom vid infanteriet att benämnas fana och vid kavalleriet standar. Dragonerna, som ursprungligen var infanteri som förflyttades uppsatt men stred till fots, förde tvåtungade dukar som benämndes dragonfana eller dragonstandar. Den förra beteckningen kom att fastställas i Sverige. Fälttecknen har (dock först från 1844) i en del fall försetts med namn på de fältslag som det militära förbandet med framgång deltagit i.

Soldaterna var med faneden knutna till sitt fälttecken. Om detta förlorades till fienden kunde kompaniets lojalitet ifrågasättas. Fälttecknen överlämnades under ceremoniella former till förbandet, varvid faneden svors.

Fanor och standar har ofta förvarats i kyrkor när de inte var i användning vid truppförbanden. Under indelningsverkets dagar då utbildning och övningar förekom vid olika övningsplatser kunde fanan förvaras vid lägervakten. Efter kasereringen, dvs. då förbanden flyttade in i kaserner, har den vanligaste förvaringsplatsen varit förbands- eller skolchefens (motsv.) tjänsterum.

Bakgrund till spikningen av fälttecken

På 1500- och 1600-talen hade varje kompani eller skvadron sin egen fana eller standar, som levererades till förbandet. Varje soldat i kompaniet/skvadronen slog sedan i en egen spik för att fästa fandan vid stängen. På så sätt hade alla förbundet sig rent fysiskt att följa sitt fälttecken i döden. Denna sed försvann gradvis i Sverige under 1700-talet.

Traditionen återupptogs dock i senare tid (från 2007) när kommandotecknet var klart för den operative chefen inom EU (då denne var svensk officer). Ceremonin blev så uppskattad, att spikning av fälttecken därefter blev en tradition *före* det högtidliga överlämnandet på förbandet. Ceremonin genomförs normalt på Armémuseum, men kan äga rum på andra

ställen om det är mera praktiskt. Om den sker på Armémuseum inleds eller avslutas ceremonin normalt med en kort visning av Armémuseums imponerande trofésamling. Förbundet representeras av förbandschef och närmast underlydande närvarande, normalt c:a 10-12 personer.

Vid spikningen ligger fälttecknet utbredd på ett bord. De korta mässingsspikar (tännlikor), som fäster fanan/flaggan/standaret vid stängen, är då del halvt islagna. Platsvärden bjuder på förfriskningar, tal hålls av mottagande förbandschef samt av representanter för tillverkaren (som regel Armémuseum och Handarbetets Vänner) och Försvarets traditionsnämnd. Därefter går förbandsrepresentanterna fram och slår i var sin tännlika.

Musikensemble eller signalgivare kan med fördel medverka för samlingsmusik och signaler (t.ex. lystringssignal och förbandets egen signal) under själva spikandet.

Förbundet brukar ha med sig införeträdare och fotograf och dokumentera det hela, bl.a. på sin hemsida och i bästa fall även få lokalmedia att uppmärksamma det.

Hittills (t.o.m. 2019) har följande förband spikat sina fälttecken på Armémuseum:

Trängregementet 2007, Nordic Battle Group (NBG) och Helikopterflottiljen 2008, Ledningsregementet, Sjöstridsskolan (SSS), Försvarets HR Centrum (FM HR C), FMTM och UndSäkC 2009, P 7 2011, Särskilda operationsgruppen (SOG) 2012, Livgardets standar 2013, F 21, Specialförbandsledningen och FMLOG 2014, Markstridsskolan (MSS) och Amf 1 2015, Livgardets fana och UndSäkC 2016, SWEDEC 2017 samt (nu senast) Försvarets tekniska skola (FMTS), Skaraborgs regemente (P 4) och Försvarets telekommunikations- och informationssystemförband (FMTIS) 2018. Senast (i augusti 2019) var Norrbottens regemente (I 19) på tur.

Fana, flagga och standar– begrepp och kort historik

Fälttecken är samlingsbenämningen på ett officiellt tecken, som i ceremoniella sammanhang förs på stång till fot, till häst eller på/i fordon framför ett förband. Fälttecken indelas i fanor, standar, dragonfanor, tretungad svensk fana och tretungad svensk flagga (inom flottan benämns tretungad svensk fana för flagga) samt kommandotecken. Fanduken liksom den tretungade flaggan tillverkas av ett lager natursiden medan standarduk och duk till dragonfana tillverkas av två lager natursiden.

Fälttecknet är förbandets (organisationsenhetens) främsta symbol och ett tecken på sambandet mellan olika generationer vid förbandet samt ska påminna om sambandet mellan förband och bygd och minnet av tidigare fältslag. Försvarets förband tilldelas nytt fälttecken när de t ex har ny- eller omorganiserats eller när det gamla fälttecknet blivit utslitet.

Nytt fälttecken överlämnas av H.M. Konungen eller på dennes uppdrag av annan kunglig person med genomförd militär utbildning. Om detta inte är möjligt kan fälttecknet överlämnas av överbefälhavaren eller av den general eller flaggman som denne utser.

När det nya fälttecknet levererats till Armémuseum, och innan den högtidliga överlämningen, sker från 2007 en *spikningsceremoni på Armémuseum*.

Begreppet fana och flagga kan förväxlas. En flagga hissas och halas ner på en (fast och monterad) flaggstång medan en fana/standar/kommandotecken är permanent fäst vid en stång (fanstång), som bärs och förs av en fanförare. Inom flottan benämns, som nämnts ovan, fanan för flagga.

Den tretungade flaggan används (hissas) som örlogsflagga av Försvarmakten på eller i anslutning till Försvarmaktens byggnader samt, enligt föreskrift som regeringen bestämmer, av andra myndigheter som bedriver militär verksamhet eller har militär anknytning, såsom Försvarets materielverk (FMV), Försvarets radioanstalt (FRA) och Statens försvarshistoriska museer (SFHM). Marinens fartyg och båtar för örlogsflagga. När en sådan flagga är befälstecken, markeras detta genom en särskild beteckning i övre inre fältet.

Kungliga slotten flaggar med *kunglig flagga*, vilken är en tretungad flagga försedd med stora eller lilla riksvapnet i det gula korsets mitt.

Svensk tretungad *fana* att föras i ceremoniella sammanhang används normalt oftast av enheter, som inte har specifik knytning till försvarsgren/motsv.

Därför förs den t.ex. vid Försvarmaktens logistik (FMLOG), vissa centrum och skolor, krigsförband vid insats utom riket, hemvärnsförband (om de inte för f.d. landskapsregementes fana som bataljonsfana) och högvakterna vid Stockholms och Drottningholms slott samt (benämnd som flagga) vid flottans förband, sjöstridsskolan och marina krigsförband vid insats utanför riket.

Trenden är att enheter i stället önskar få en fana grundad på det heraldiska vapnet för sitt förband/enhet.

Framtagande av fälttecken och tillverkningsteknik

Statens försvarshistoriska museer (SFHM) genomför på uppdrag av Högkvarteret anskaffning av Försvarmaktens fälttecken med Armémuseum som leverantör. Framtagandet av modellritning sker i det sammanhanget i samråd med Statsheraldikern, Försvarets traditionsnämnd och berörd organisationsenhet och fastställs av Högkvarteret.

Huvuddelen av fälttecknen broderas normalt för hand medan den tretungade fanan eller flaggan sys på maskin. Numera används Handarbetets Vänner som underleverantör för broderade fälttecken och Flaggfabriken i Åkersberga för maskinsömnad. Materialet är fansiden av hög kvalitet.

Vid sidan om ordinarie fälttecken framställs, som även nämnts ovan, som regel ersättningsfälttecken, även kallade allvädersfälttecken. De framställs i enklare utförande och brukas vid dåligt väder (regn och stark blåst).

De ordinarie (och mera dyrbara) fälttecknen ska alltså brukas med omdöme för att undvika onödig förslitning.

Olika tillverkningsteknik har använts genom tiderna. Under 1600-talet var det vanligast med målade motiv på fanorna men från 1730-talet har broderi varit förhärskande med ett kort

avbrott under Oscar II:s regering. I dag är de ofta utförda i en kombination av intarsia och broderi (se produktionsrapporten och bilder från tillverkningen).

Kommandotecken

Befälstecken för identifiering av en viss härförare har gamla anor och fanns i Sverige redan på medeltiden. Ännu Gustav II Adolf förde ett särskilt fältbanér. I Sverige återupptogs användning av befälstecken inom armén under 1900- talet i form av kommandoflaggor.

Numera förs kommandotecken av konungen, överbefälhavaren, chefen för operativa insatsledningen, försvarsgrenscheferna samt av chefen för stridsgrupp uppsatt som EU:s snabbinsatsstyrka. Särskilt tecken förs av försvarsministern (endast ombord på örlogsfartyg). Inom armén återskapades kommandoflaggor/kommandotecken omkring sekelskiftet 1900. Kommandotecken är personliga och kan inte användas av tjänsteförrättande eller ersättande chefen. De ska vid ny befattningshavares tillträde personligen överlämnas till denne av företrädaren.

Beskrivning, förande och hanterande av fälttecken (länkar)

Fälttecknen beskrivs, förs, hanteras och förvaras enligt Försvarmaktens reglementen:

- Reglemente R PARAD 1 Stats- och förbandsvisa ceremonier
- Reglemente R PARAD 2 Flaggor, fälttecken och heraldik. Där finns också bestämmelser för högtidligt överlämnande av ett nytt fälttecken.

Länkar till dessa och även andra publikationer som rör traditioner finns på Försvarets traditionsnämnds hemsida <https://www.sfhm.se/verksamhet/forsvarets-traditionsnamnd/>

Följande underlänk visar många av de föregående fanspikningarna:
<https://www.sfhm.se/verksamhet/forsvarets-traditionsnamnd/falttecken/>

Bilder från tillverkningen av MHS K nya fana, utförd under 2019-2020 av Handarbetets Vänners Ateljé (underleverantör till Armémuseum)

Ea för över mönstret till det gula tyget

Tygerna sys ihop utefter mönsterformerna.

Tyget spänns in i en broderiram och intarsiaskarvarna täcks med en tät plattsöm som ser likadan ut från båda sidorna.

Överflödigt tyg klipps bort så att det endast är ett lager tyg kvar

Jennie och Anna broderar med en hand ovanför arbetet och en hand under det uppspända tyget

Broderiet växer fram en bit i taget, Jennie förbereder för att rulla fram nästa del av fanan som ska broderas

Fanan våtspänns och därefter klipps överflödigt tyg bort och fanan fällas.

När broderierna är klara tas fanan ur broderiramen och arbetet synas

Fanan märks med symbolen för Handarbetets Vänner Ateljé, brodösernas initialer samt årtal

Här några bilder från fanspikningen den 7 februari 2020:

Chefen för Armémuseum, Stefan Lundblad, tillika platsvärd, tillsammans med bl.a. traditionsnämnden, brodöser och konstnären inleder ceremonien

Militärhögskolans chef Bo Berg slår i första tännliken

Skolförvaltaren Anders Lütz och skolchefen Bo Berg lyssnar till skolans igenkänningssignal

Fanspikningen är nu klar! Deltagarna i spikningen poserar vid den nya fanan

Den nya fanan beundras och skärskådas i detalj

